

האווניוונות

אתה יודע למה הוא רוצה להתפטר?
 — כי המערך עושים לו כל הזמן צרות.
 — הצרה של בגין, שהוא לא יודע לשקר.
 ראשי-ממשלה צריך לדעת קצת לשקר.
 — זהו! עכשיו אנחנו נראה לכל הקטנים האלה. כל אחד משחק לי פה אבנרעלי.
 — בדיוק. אנחנו נראה להם. פרס כבר תופר לו חליפה שנית. בגין אפילו עוד לא הלך לנשיא.
 — המערך האלה, אלה אף-פעם לא ירדו לשכונות. אנחנו עוד נראה להם מה זה. רק נגמור עם המילחמה בלבנון ונרד כאסה על הקיבוצים.
 — בגין מלך ישראל חי, חי וקיים!
 — בגין! התפטר!
 — מה זה? מה אלה באים לעשות פה דאוניוונות?

נשיקה ליושב-ראש הקואליציה שנידא

קהל המבקשים לחזור בו נושא תמונה

— ערפאתים! כוגדים! יהודים מזוייפים! לכו מפה! הכל בגללכם!
 — חשישניקים! שלום-עכשיו יימח שמם!
 — מוות למחבלים! מוות למחבלים!
 — לא יקום כמו בגין! בגין הוא שליה האלוהים!
 — כפרה בגין! אל תלך!
 — מיסכן בגין, כמה סבל מאיתנו. אף אחד לא מתחשב בו. אשתו נפטרה, מילסכונ.
 אחרי שהודיע מנחם בגין על כוונתו להתפטר, חזר לביתו שברחוב בלפור בירושלים. זמן קצר כשהם יכולים לעקוב אחר המתרחש ואחר הנאים והיוצאים מפתח ביתו.
 עד השעה חמש אחרי-הצהרים בערך, לא נכנס איש לביתו של ראשי-הממשלה, לבר מאנשי הביטחון והשוטרים.
 קשה להאמין שראשי-הממשלה הצליח לנוח בשעות אלה, מפני שהצרחות משני צידי הרחוב החרישו אוזניים.
 בשני צידי הרחוב התאספו עוד ועוד אנשים, רובם נושאי שלטים. אנשי הימין נשאו שלטים כמו: „בגין אל תכאיב לעם בלכתך!“, „בגין!

מנחם בגין מועד במדרגות מישרדו

נותנים ראינות אחרונים לכלי-התיקשורת. האורות בביתו של ראשי-הממשלה כבו האחר אחרי השני, אבל השקט לא שרר ברחוב בלפור. תומכים ומתנגדים עמדו קבוצות קבוצות והתווכחו ביניהם. חבורת דתיים לבושי קאפוטות ושטריומלים תפסו גם הם טרמפל על ההמולה. וכאו לשטוח טענותיהם נגד החפירות בעיר רייד. האווירה במקום היתה עליזה.
 היה מי שלקח את עניין ליל-השימורים פשוטו כמשמעו, ופרש שקשינה על המירכבה הקרה. היו אחרים ורזיזים, שהחליטו להחתים את המפגינים ואת העוברים והשבים על עצומה. חתימות רבות נאספו תוך זמן קצר ביותר. מישור, שרצה לראות את נוסח העצומה אל ראשי-הממשלה נענה כי, ללא הספקנו עוד לכתוב אותה, אבל כינתיים אנחנו מחתימים את האנשים.
 למחרת, בשעה שבע בבוקר, היה רחוב בלפור נקי ושקט לחלוטין. פועלים חרוצים הספיקו לנקות בשעות הבוקר המוקדמות את כל שרידי הלילה הקודם.
 צלמים רבים כבר חיכו לבגין שיצא מביתו. הם עמדו בשורה מאחרי מחסום מישטרתי. בגין יצא את ביתו, כהרגלו, בשעה 8. הוא נופף בידו לצלמים ומיהר להיכנס למכוניתו. 10 דקות אחרי כן נכנס ללישכתו במישרד ראשי-הממשלה.
 אחריו הגיעו, בזה אחר זה, נציגי הקואליציה, חירות והליברלים, חברי אגודת-ישראל באו ראשונים, נוספו צלמים ומיהרו פנימה. אחריהם באו: רונן מילוא, מרדכי ציפורי, גידעון פת, גאולה כהן, (שעריין צולעת מהפציעה בדרום-אמריקה), מרים תעסה-גלזר, וזלון המר, משה ארנס, ייגאל הורביץ, אברהם שריד, אליעזר שוסטק, דויד לוי, חיים דרוקמן, אריאל שרון, יצחק שמיר, אהרון אברת-צירא (אהרון אוזן לא העז לבוא כנראה), יצחק מודעי, יובל נאמן, חיים קופמן, ואפילו אריה נאור, שבא כולו חיוכים. כאותה שעה התאסף קומץ אנשים ליד השלט לזיכרו של אמיל גרינצווייג, כשהם צועקים: „בגין! בגין!“
 השיבה נגמרה באחת בצהריים. בגין לא הלך לנשיא, הוא הלך הביתה לחשוב, כעוד שאוהדיו מתייצבים שוב וצועקים ליד ביתו.

בהליכתך אתה מרפה את רוח חייילינו“. „בגין! אל תשליכנו לעת צרה!“ „מנחם בגין! אין לנו מלך אחר בלעדך!“
 קבוצת ותיקי אצ"ל נשאה שלט גדול ועליו כתוב: „המפקד — 40 שנה קיבלנו ממך פקודות. היום אנו פוקדים עליך — הישרא!“
 אנשים עמדו בשעות ברחוב, כשמפעם לפעם הם פורצים בשירה ובצעקות. סתם כך, כולם ביחד כמו לפי אות מוסכם מראש, בלי שום סיבה מיוחדת הנראית לעין.
 החושך ירד והתחיל להיות קר, אבל האוהדים והמתנגדים משני צידי הרחוב לא התייאשו. פעילי חירות ורזיזים חילקו לאוהדים פתקים האומרים: „ליל שימורים ליד ביתו של ראש הממשלה. כולנו למען בגין בראשות-הממשלה.“ ככל שירד הלילה וגבר הקור, כך גברה חרושת השמועות סביב רצונו של בגין להתפטר. פרוטסור מרוזין גוטסמן, רופאו האישי של ראשי-הממשלה, נכנס לביתו של בגין בשעות הערב המוקדמות. עובדה זו עוררה מייד לחשושים שונים, בעיקר בקרב העיתונאים. אלה הודרו מייד לומר כי התגלה שלראשי-הממשלה מחלה ממארת וכי רופאו הודיעו לו שימיו ספורים ולכן החליט להתפטר.
 אחרים ניסו להפריך שמועה זו ואמרו כי הכל בגלל לאה, בתו הצעירה של ראשי-הממשלה. „לאה“, סיפר מישור לחברו בחושך, „שהיתה דיילת באל-על, עשתה ריאטה חמורה לפני כמה חודשים. היא עשתה זאת בצורה חריפה מדי והדבר גרם לה ועזועים. מאז היא במצב מאוד לא טוב.“
 „לא נכון!“ הודרו מישור להצטרף לשיחה. „הסיבה אחרת לגמרי. הוא פשוט לא רוצה לעמוד דום ליד הלמוט קוהל, כשישימיעו את ההימנון הגרמני. הוא נבהל ברגע האחרון והחליט להתפטר.“
 כמיספר האנשים שעמדו ליד ביתו של ראשי-הממשלה ביום הראשון בלילה, כך מיספר הגירסות לסיבת התפטרותו של מנחם בגין. לאט לאט עזבו השרים וחבריה-הכנסת את ביתו של מנחם בגין. היה ברור כי את התנועה בתוך הבית מכוון בנימין (בני) בגין, בנו של ראשי-הממשלה.
 העסקנים התחילו להתפור לבתיהם. כשהם